

కోరిక-అవసరం

గ్రాహమ్ గ్రీన్ నవల "ది కమేడియన్" ముగించి బద్ధకంగా ఒళ్ళు విరుచుకున్నాడు కామేశం. భార్య వియోగం అనుభవిస్తూ వారం రోజులయింది. ప్రత్యక్షంగా పొందే సుఖం కంటే గతంలో పొందిన సుఖాల్ని నెమరు వేసుకోవడంలో సుఖం ఉందని నమ్మేవాడు కాబట్టే వారం రోజుల్ని సుఖంగానే గడిపేశాడు కామేశం. సాయంత్రం ఆరవుతోంది. ఆకాశం నిండా మేఘాలు కామేశంలో కోరికల మేఘాలు. వర్షానికి మనిషి కోరికకు మధ్య ముడి వుందని భావిస్తాడు కామేశం.

"ఏవండీ! వర్షం వచ్చేట్లుంది. సినిమా ప్రోగ్రామ్ కాన్సిల్ చేసి ఇంట్లోనే ఉండిపోదాం. ఇవిగో వేడవేడి పకోడీలు, స్పెషల్ టీ" కామేశం భార్య సుజాత సూచన.

"సుజీ! వర్షానికి, కోరికకు ముడిపడి వుందని నువ్వు కూడా నమ్ముతావా?" సుజాత జడవేసు కుండుకు ముందుగా తన నీలి కురులను వీపుపై పరిచిన వైనానికి మనసులో తుల్లించి కలుగుతున్న కోరికల తలపులో మెరుస్తుంటే ఆ కురులలో తన మోమును దాచుకుంటూ అడిగాడు కామేశం.

"అబ్బ! మీ చేష్టలకు జాట్లు చిక్కులు పడి నన్ను ఇక్కట్లు పాలేస్తుంది కాని ఆ ముఖాన్ని తీయండి" అని రెండుచేతులు ఎత్తి ఆ కురులను ముడివేసుకుంది.

కామేశం అభిప్రాయం ప్రకారం అది మోస్ట్ సెక్సీజస్టర్, మగాడ్ని రెచ్చగొట్టే కవ్వంపు చర్య. అదుపుకోల్పోయి, భార్యను బలంగా కౌగిలించుకున్నాడు. సుజాత ఉద్దేశం నేరవేరింది. ఇంట్లోనే సరస శృంగార రసకేళిలో మునిగిపోయారు నవ దంపతులు. చాలామంది స్త్రీలూ సుజాత పాసివ్ పార్టనర్ కాదని పెళ్ళయిన వారం రోజులలోనే తెలుసుకున్నాడు తన అదృష్టానికి మురిసిపోయాడు కామేశం.

"సుజీ! ఈ కళ నెలా నీ స్వంతం చేసుకున్నావు?" ఆమె మెడ వెనుకభాగం నుంచి జడను తొలగించి అక్కడ నాలుకతో ఆమెను చక్కలిగిలి పెడుతూ అడిగాడు కామేశం.

"కాలేజీలో తెలుగు మాస్టారి ప్రబంధబోధనా స్వంత ఊహ. శరీరపు డిమాండ్లు అన్నీ వెరసినా సెక్సు విజ్ఞానం, కామేశం వీపును రాస్తూ అతని ముఖంలో వస్తున్న మార్పుని గమనిస్తూ అంది సుజాత.

"ప్రేమ వన్ వేట్రాఫిక్ అయితే జీవితం చప్పగా ఉంటుంది. నేనదృష్టవంతుణ్ణి సుజీ!" ఆమెను కౌగిలిలో బిగిస్తూ అన్నాడు కామేశం. గడియారం కొడుతున్న గంటలకు ప్రస్తుతానికి వచ్చాడు కామేశం.

చిన్నగా మొదలయింది వర్షం. కిటికీలోంచి చూస్తున్న కామేశానికి కోరిక చేస్తున్న అలజడి కంగారు పుట్టిస్తోంది.

"ఏవండీ! ఇక్కడ వీలవదు. ఈ ఒక్కరోజుకీ ఓర్పుకోండి. రేపు తెల్లారి మనింటికి వెళ్ళిన తర్వాత మనదే రాజ్యం, మన ఇష్టం" పెళ్ళికి మట్టాలింటికి వెళ్ళినప్పుడు సుజాత బోధన. పట్టుచీరలో, తలంటిన నీలికురులతో తెల్లటి మల్లెలతో, అందమే మూర్తిభవించినట్టున్న సుజాత. ఏకాంతం చూసుకుని ఆమెను కౌగిలించి ముద్దులు కురిపించిగాని వదలేదు కామేశం.

వీధి తలుపు ఎవరో తడుతున్నట్టు వినిపించి ప్రస్తుతంలోకి వచ్చేడు కామేశం. వర్షం తీవ్రమవడం కిటికీలోంచి చూసి "ఈ సమయమప్పుడు ఎవరా?" అనుకుంటూ వచ్చి తలుపుతీసాడు.

ఎదురుగా కాంచన. సుజాత స్నేహితురాలు పూర్తికా తడిసిపోయింది. మూడు పదులు దాటి పెళ్ళయి ఆరేళ్ళయినా శరీరంలో బింకం సడలలేదు. తడిసిన

చిరలోంచి మగాడ్ని పుగాన్నిచేసే ఒంపులు, ఎత్తుపల్లాలు, స్పష్టంగా ఆగుప న్నాయి. కొన్నిక్షణాలు ఊపిరి తీయడం మర్చిపోయి ఆమెనే చూస్తూ నిలబడిపోయిన కామేశం తేరుకుని ఆమెను లోనికి ఆహ్వానించాడు.

"పెళ్ళయి కొన్నేళ్ళయినా తినేస్తున్నట్లు వివిలండి ఆ చూపు?" పైల చెంగుతో ముఖం తుడుచుకుంటూ అడిగింది కాంచన.

గచ్చుమన్నాడు... ఎన్నాళ్ళుగానో ఆమె తెలిసినదే ఆయినా ఎదులపడి ఆమెతో మాట్లాడడం ఇదే మొదటిసారి.

"ఉండండి! ఎవల్ ఇస్తాను తుడుచుకుని ఆ బీరువాలో సుజాత బట్టలు న్నాయి. బాగా తడిసిపోయారు. మార్పుకోండి బట్టలు" గుండె చేస్తున్న శబ్దం చెవుల్లో మ్రోగుతుంటే తడబడుతూనే ఎవలందించాడు.

నీతులు వర్షించడం సులభం, వాస్తవంలో వాటిని అనుసరించడం ఎంతకష్టమో అనుభవానికొస్తోంది కామేశానికి. హాలులోంచి గదిలోకి చూస్తూ ఆమె ప్రతిచర్యను గమనిస్తున్నాడు. ఆమె పుష్టయిన శరీరంలో కనిపిస్తున్న వక్షోజాలు, పిరుదులు, జాకెట్టు తీయడానికి ఎత్తయిన చేతులతో ఆమె నిలబడిన భంగిమ అతనిలో కామాన్ని పూర్తిగా ఆవిష్కరించింది. తలనీలాలను బలంగా ఎవల్ తో తుడుచు కుంటున్నప్పుడు ఆమె స్థనాల కదలిక అతన్ని పట్టుతప్పేట్టు చేసింది. ఆమెను ఓడిసి పట్టుకుని మంచమీదకు తీసుకుపోయాడు. కాలం ఆగిపోయినట్లయింది. కోరిక నిజ్యంభించింది. ఆమె అతడై అతడామె అయినట్లు ఇద్దరూ ఒకటైపోయారు. ఆనందసంద్రంలో ఓలలాడేరు.

అందం, అలసట అతను నిద్రలోకి జారుకునేట్టు చేసాయి.

"ఏవండీ! వేడి కాఫీ త్రాగండి" అంటూ కాంచన అతన్ని లేపింది. ఏదో తప్పుచేసినట్టు తలవంచుకుని కాఫీకప్పు అందుకున్నాడు.

వర్షం తగ్గింది. "నేను మళ్ళీ వచ్చినప్పుడు ఈ బట్టలు సుజాతకిచ్చేసి, నా బట్టలు వీసుకెళ్ళా, గుడ్నైట్" ముఖంలో చిరునవ్వుని పూయించి వెళ్ళిపోయింది కాంచన.

అనుభవించిన సుఖాల్ని నెమరువేసుకునే అలవాటున్న కామేశం కాంచన నించి అందుకున్న స్వర్గసుఖాల్ని మాత్రం గుర్తుకు తెచ్చుకునే ప్రయత్నం చెయ్యలేదు. అదో పీడకలగా భావించి మరచిపోవాలని నిశ్చయించుకున్నాడు.

"నేను ఊరినుంచి వచ్చిన దగ్గరనుంచి చూస్తున్నా చాలా డల్ గా వున్నాను. నా మీద కోపమొచ్చిందా?" సుజాత ప్రశ్నకు తల ఎత్తి ఆమె ముఖంలోకి చూస్తూ కొన్నిక్షణాలు నిశ్శబ్దంగా ఉండిపోయాడు కామేశం.

"నాన్నా! నా నోట్ బుక్ ను చెల్లి తీసేసుకుంది చూడు నాన్నా, ఇమ్మంటే ఎవ్వడం లేదు" కొడుకు రవి చెల్లి మీద చేసిన కంప్లయింట్.

"నీకు వేరే కొంటాలేరా రవీ!"

"రెండు కొనాలి, సరేనా?"

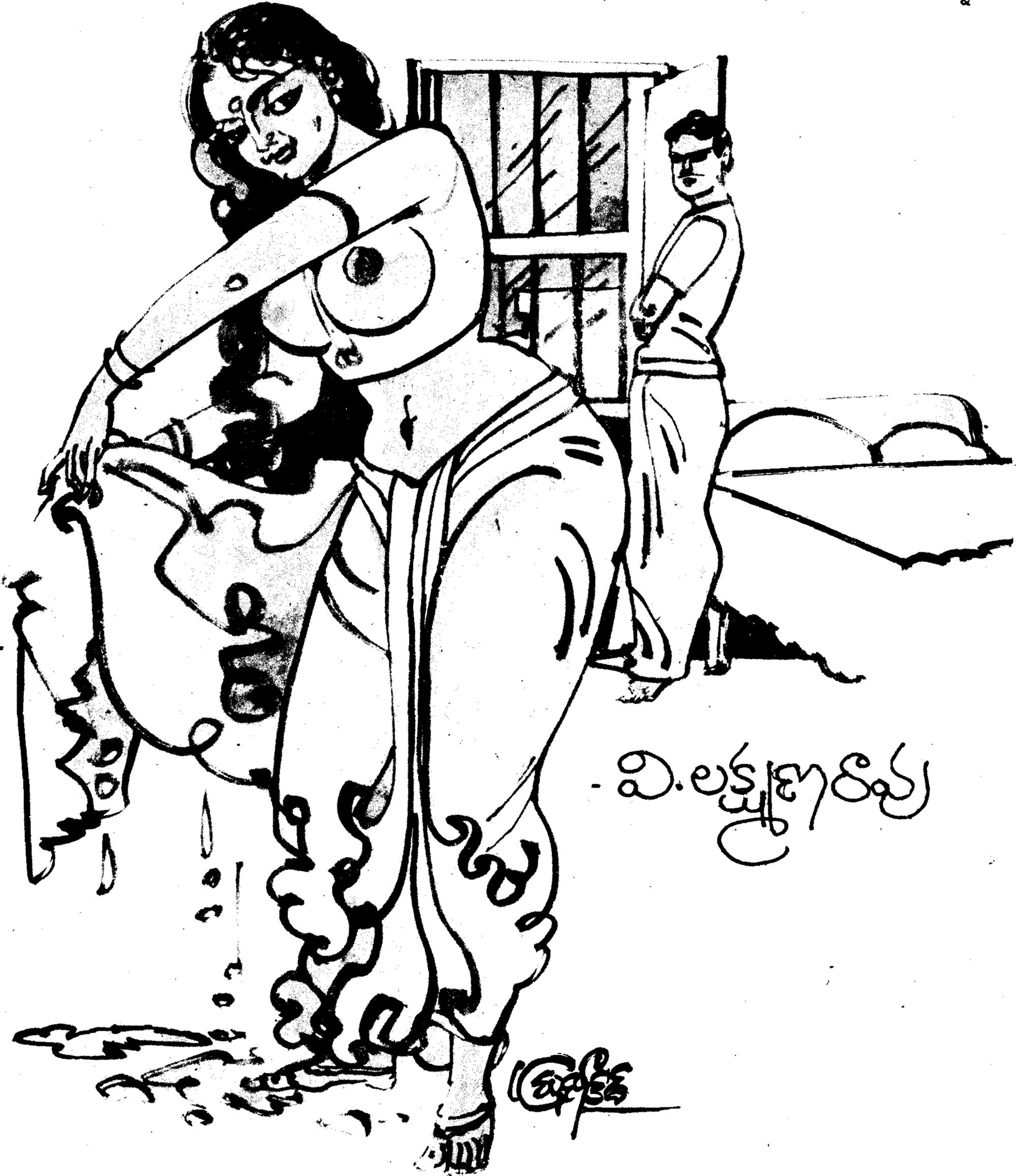
“సరేదా!”

“మనసు బాగులేదు సుజీ!” సుజాతడిగిన ప్రశ్నకు బదులిచ్చేడు కామేశం. ఏం చెప్పాల్లో ఎలా చెప్పాలో తెలియక చెప్పిన సమాధానమిది.

సుజాతకు ఆతనిలోని మగాడ్ని మంచివాణ్ణి కూడా తెలుసు అందుకే ఆమె

కంగారు పడలేదు.

“అలా రామకృష్ణ బీచ్ దాకా వెళ్ళొద్దాం. చీర మార్చుకొస్తాను. మీరు రచికండి. పిల్లలు చదువుకుంటారు. మనం వెళ్ళి గంటలో తిరిగివద్దాం.” అయిష్టంగానే తేచి నిల్చున్నాడు. ఎంత మరచి పోదామని ఆనుకున్నా, కాంచనతో తను గడిపిన కాలాన్ని

- వి. లక్ష్మణారెడ్డి

అక్షరాలు

మరిచి పోలేకుండా ఉన్నాడు కామేశం. భార్యకు చేపితే బరువు దించుకున్నట్టువు తుంది. కాని ఆమె మనసు గాయపడదా, తనంటే ఉన్న గౌరవం మమతాభిమానాలు చెరిగిపోవా అన్న సందేహం అతన్ని బాధిస్తోంది. తప్పుచేసి పశ్చాత్తాప పడుతున్నా, చేసిన తప్పు అతని మనసులో సృష్టించిన కల్లోలం అతన్ని పట్టి పీడిస్తోంది.

“నీవీలండీ, ఈ చీర బ్లాజ్, బ్రా నావికావే ఇక్కడికెలా వచ్చాయి??”

సుజాత మూలకు ప్రక్కన బాంబు పేలినట్టుయింది కామేశానికి. తన పాపం పండింది, నిజం చెప్పక తప్పదనిపించింది.

ఇంతలోనే వీధితులు తడుతున్న శబ్దమయితే వెళ్ళి వీధి తలుపులు తెరిచేడు ఎదురుగా కాంచన.

లోపలకు వచ్చి సుజాత చేతిలోని బట్టల్ని చూసింది.

‘అవి నావేనే సుజాత! మొన్న సాయంత్రం వర్షంలో తడిసి ఇవిగో నీ బట్టలతో బయటపడ్డాను. నీవి నువ్వు తీసుకో!’

విషయం బోధపడింది సుజాతకు. సుజాత, కాంచన ఒక్కొక్కరు చూసి నవ్వుకున్నారు.

ఇదే అదననుకొని కామేశం బట్టలేసుకుని, “అలా బీచ్ కి వెళ్ళొస్తాను” అని చెప్పి బయటకు వెళ్ళిపోయాడు. అలా వెళ్ళినవాడు స్నేహితుడు వాసుతో ఫస్టుషో

సినిమా చూసి పదిగంటలకొచ్చాడు ఇంటికి.

“ఏ సినిమాకి వెళ్ళారండీ, నన్ను వదిలేసి?” నవ్వుతూ అడిగింది సుజాత అతనికి లుంగీ అందిస్తూ.

“అంకుశం” చాలా ముభావంగా అన్నాడు కామేశం. అతన్ని చుట్టేసింది సుజాత.

“ఎంత వెర్రివాళ్ళుండీ కాంచన చెప్పింది. ఆమె కడుపు పండాలని ఇద్దరం ఆ ఏడుకొండల వాడికి మొక్కుకున్నాం” అతని భుజాన్ని తన పెదాలతో రాస్తూ అంది సుజాత.

“అంటే నీకు.....”

“తెలుసండీ! స్త్రీకి తల్లి అవ్వాలనే కోరికను మించిన కోరిక ఉండదండీ! దాని భర్త ఆమెను తల్లిని చేయలేదని తెలిసిన దగ్గర్నుంచి దాని మనసు బాధతో నిండే పోయింది. ఈ ఉపాయం చెప్పింది నేనే. ఆమె భర్త అందుకు ఒప్పుకున్నాడు. ప్రత్యక్షంగా మిమ్మల్ని కోరితే అందుకు మీరు ఒప్పుకోరని ఈ మార్గాన్ని ఎన్నుకున్నాం. వర్షం రూపంలో ప్రకృతి, మీలో మగాడు... మా ప్లాను విజయవంతమయ్యేట్టు చేసాయి. మీరు తప్పుచేయలేదు. ఒక అభాగినిని అసరానికి ఆదుకున్నారు. అంతే” అతన్ని తన కాగిలిలోకి తీసుకుంటూ అంది సుజాత.

కంగారుపెట్టే కంగారూ కథ

ప్రకృతిలో మనకు ఎన్నో చిత్రవిచిత్రమైన జంతువులు గోచరిస్తుంటాయి. అలాంటి జంతువుల్లో ఈ కంగారూ కూడా ఒకటి.

మనదేశంలో వీటి ఉనికి లేకపోయినా ఆస్ట్రేలియాలో మాత్రం ఇవి గుంపులు గుంపులుగా అడవుల్లో సంచరిస్తుంటాయి.

చిత్రమైన ఈ జంతువుకు “కంగారూ” అనే పేరేలా వచ్చిందో తెలుసుకుంటే మరింత చిత్రంగా ఉంటుంది.

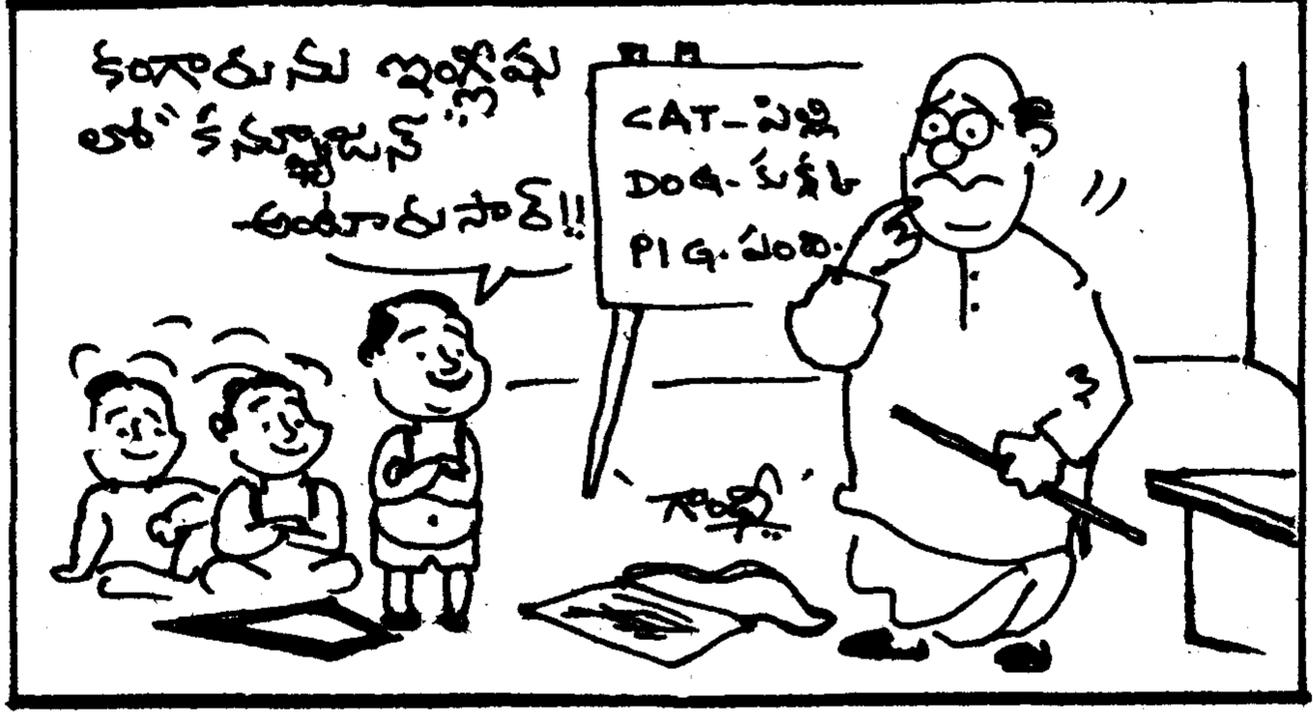
18వ శతాబ్దపు ప్రాంతంలో కెప్టెన్ జేమ్స్ కుక్ అనే ఆంగ్లేయుడు ఆస్ట్రేలియాకు సందర్శనార్థం వెళ్ళినప్పుడు అక్కడ అకస్మికంగా అతనికి పాట్లలో మరో జంతువును పెట్టుకుని పరుగెడుతున్న ఎంత జంతువు కనిపించింది. అతనికా జంతువుని చూడడం అదే మొదటిసారి కావడంతో ఎంతో ఆశ్చర్యం చెంది ఉబలాటం కొద్దీ ఆ ఎంత జంతువు పేరు తెలుసుకుండా మని అటుగా వస్తున్న అలవికుని ప్రశ్నించాడు.

పాపం ఆ అలవికునికి కూడా ఆ జంతువు పేరు తెలియదు. అందుకే తన భాషలో క్లుప్తంగా “కంగారూ” అనే పేరు వెళ్ళిపోయాడు. వాని భాషలో కంగారూ అనంటే “నాకు తెలియదు” అని అర్థం. అయితే పాపం జేమ్స్ కుక్ వాడు చెప్పేది నిజంగా ఆ జంతువు పేరే ననుకొని ఆపార్థం చేసుకున్నాడు. ఇంకేముంది. అందరికీ ఆ జంతువు పేరు “కంగారూ” గానే ప్రచారం చేసి పెద్ద కంగారు (Confusion) పెట్టేశాడు.

అదండీ కంగారూ కథ!

అయితే ఈ కంగారుల్లో చాలా రకాలున్నాయి. చిన్నవి కొన్ని పెద్దవికొన్ని. కొన్నికొన్ని ఆశ్చర్యంతో పరిమాణంలో కూడా ఉంటాయి. వాటిల్లో రెండు

వందల పొన్ను తూగేవి కూడా అక్కడక్కడా కనిపిస్తాయి. ఎనిమిదడుగుల పొడవుతోనూ ఉండేవి కూడా ఉన్నాయి.

వీటికున్న నాలుగు కాళ్ళు ఇతర జంతువుల మారి రి బలంగా లావుగా ఉన్నా నేలపైన సాఫీగా నడవలేవు. కాని సమర్థవంతంగా దూకగలవు. ఒక్క దూకులో 5-12 అడుగుల దూరాన్ని అవలీలగా దాటేయగలవు. శత్రువు తరుముతున్నప్పుడు గానీ లేదా తీవ్రంగా ఆకలి పుట్టినప్పుడగానీ ఇవి ఒక్క గెంతులో 20-25 అడుగుల దూరం దూకేస్తూ వెళ్ళగలవు. ఇలా దూకేటప్పుడు “బాలెస్ట్” తప్పకుండా వీటితోక చాలా సహాయపడుతుంది.

తల్లి కంగారూ చూడ్డానికి పెద్ద జంతువు గానే కనిపించినా ఇది గర్భం ధరించిన, పిదప సుమారు అంగుళం నుంచి మూడు నాలుగు అంగుళాల ప్రమా

ణాల్లో ఉండే పిల్లల్నే కంటుంది. అది ప్రసవించే సమయానికి నిజానికి ఆ పిల్లలకి ఇంకా పూర్ణ రూపం రానేరదు. ఆ బిడ్డకు కాళ్ళూ చేతులూ ఏర్పడేంత వరకూ తన పాట్లనానుకొని ఉన్న సంచితోకి ఎక్కించుకొని కొన్నాళ్ళపాటు పోషించుతుంది. అక్కడే ఉండి పాలిస్తుంది. గడ్డిగ్రాసం అందిస్తూ పోషించుకుంటుంది.

బిడ్డకి అన్ని అవయవాలు సక్రమంగా ఏర్పడిన పిదపే తల్లి కంగారూ పిల్లని వదిలి పెడుతుంది. అలవదిలాక ఇక ఆ పిల్ల కంగారూతో తల్లి కంగారూ సంబంధం తెగిపోయినట్లే. ఎవరి దార్లు అవి చూసుకుంటూ వెళ్ళిపోతాయి.

ఆస్ట్రేలియాని దర్శించినప్పుడు అక్కడి పచ్చి మైదానాల్లో ఎన్నోవేల సంఖ్యలో తిరుగాడుతూ ఉండే కంగారూలని చూడవచ్చు. అన్ని చోట్లా అడవుల్ని సరివేస్తుండడంతో మరి కొన్నాళ్ళకు వీటి సంఖ్య తగ్గి మొఖం చూపే అవకాశం లేకపోలేదు.

— భో శ్రీ: